

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μετά από 42 χρόνια στο παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία στην κατεχόμενη Φιλιά

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

[42χρονα09](#)
image not found or type unknown

Την Κυριακή, 24 Ιουλίου 2016, προΐσταμένου του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου, τελέστηκε αρχιερατική θεία Λειτουργία στο παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία στην κατεχόμενη Φιλιά του Μόρφου, στην οποία προσήλθαν με βαθιά συγκίνηση εκατοντάδες εκτοπισμένων πιστών από την κατεχόμενη Φιλιά, τα χωριά της γύρω περιοχής κι άλλα μέρη της Κύπρου.

Οι πιστοί συμμετείχαν στη θεία Λειτουργία με τον προσήκοντα σεβασμό, ανακαλώντας στη μνήμη τους τις πάνδημες θείες Λειτουργίες που τελούνταν πριν την κατοχή, ειδικότερα ανήμερα της εορτής του Προφήτη Ηλία στη Φιλιά.

Το παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία χρονολογείται στα τέλη του 19ου αιώνα, και έχει ανεγερθεί μετά από εθελοντική εργασία των κατοίκων της Φιλιάς. Σύμφωνα με την παράδοση, επειδή οι κάτοικοι του χωριού Φιλιά ασχολούνταν με τη γεωργία, είχαν ανάγκη τον Προφήτη Ηλία ως τον κατεξοχήν “άγιο της βροχής”, και για τούτο ανέγειραν ναό προς τιμή του, για να πρεσβεύει προς τον Θεό και να τους δίνει τις απαραίτητες βροχές που χρειαζόταν η καλλιεργήσιμη γη τους. Έτσι, σε καιρούς ανομβρίας, οι κάτοικοι τελούσαν παράκληση προς τον Προφήτη Ηλία και λιτάνευαν την εικόνα του στους αγρούς για να βρέξει.

Μετά την τουρκική εισβολή, το παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία κινδύνευε με κατάρρευση διότι παρέμεινε ερειπωμένο και ασυντήρητο όλα αυτά τα χρόνια. Πριν από μερικά χρόνια, η Τεχνική Επιτροπή για την Πολιτιστική Κληρονομιά υπό τον συντονισμό του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNDP) αποφάσισε τη αναστήλωση και συντήρησή του, η οποία άρχισε το 2013 και οι εργασίες ολοκληρώθηκαν το 2015.

Ο Μητροπολίτης Μόρφου στο κήρυγμά του ευχαρίστησε τα μέλη της Τεχνικής Επιτροπής για την Πολιτιστική Κληρονομιά, καθώς και όσους συνέβαλαν για την

αναστήλωση του παρεκκλησίου. Μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Ο προφήτης Ηλίας είναι ο πλέον ζωντανός άγιος της Εκκλησίας μας, διότι δεν πέθανε ποτέ, αφού ανελήφθη εν σώματι «ως εις τον ουρανόν» και θα είναι ο πρόδρομος της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού, μετά τον άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή, που ήταν ο Πρόδρομος της πρώτης παρουσίας του Χριστού.

Ο προφήτης Ηλίας κι ο προφήτης Ενώχ είναι οι δύο προφύτες που δεν πέθαναν ακόμη. Ο Κύριος θα τους στείλει στη γη ξανά όταν θα εμφανισθεί ο Αντίχριστος, για να τον ελέγξουν και να κηρύξουν στον κόσμο ότι δεν είναι αυτός ο αναμενόμενος Μεσσίας, αλλά πλάνος και απατεώνας. Και θα παλέψουν με τον Αντίχριστο, ο οποίος, κατά παραχώρηση Θεού, θα επιτρέψει να τους φονεύσει, για να γευθούν κι αυτοί το ποτήριο του θανάτου πριν τη Δευτέρα Παρουσία. Και τα σώματά τους θα εκτεθούν σε μεγάλη πλατεία των Ιεροσολύμων, αλλά θα αναστηθούν ενώπιον όλων των ανθρώπων και θα αναληφθούν δοξασμένοι στους ουρανούς.

Ο προφήτης Ηλίας τιμάται ιδιαιτέρως στην Κύπρο. Και η κοινότητα της Φιλιάς δεν θα μπορούσε να αποτελεί παραφωνία, επειδή οι Φιλιώτες είναι ένας κόσμος που έχει ιδιαίτερο ζήλο κι αγάπη προς τα πάτρια και εκκλησιαστικά πράγματα του τόπου μας. Πάντοτε διακρίνονταν και διακρίνονται! Ζηλωτής ο προφήτης Ηλίας, ζηλωτές και οι Φιλιώτες!

Τί σημαίνει ζηλωτής; Σημαίνει να ζηλεύω το καλύτερο και να το επιδιώκω χωρίς φθόνο! Αλλά, όπως ξέρομε, αυτό είναι πολύ δύσκολο να το πράττουμε χωρίς τη βοήθεια του Θεού, διότι μέσα μας όλοι έχουμε το πάθος της ζήλειας, του φθόνου. Έτσι κι εμάς πολλοί μας ζήλεψαν πριν το 1974. Αλλά κι εμείς δεν ήμασταν προσεκτικοί! Ήμασταν διχασμένοι! Εξέλιπε η αγάπη από ανάμεσά μας και εισήλθε η πλεονεξία, η χλιδή, η αμετανοησία. Κι όλα αυτά έφεραν τα γεγονότα του 1974. Αλλά, με τη χάρη του Θεού και την αγάπη που έχουμε προς τους αγίους μας, πολλαπλασιάστηκε η υπομονή μας, αυξήθηκε η ελπίδα και το κουράγιο μας και, ιδού, σήμερα που βρισκόμαστε εδώ στη συντηρημένη και ανακατασκευασμένη εκκλησία του Προφήτη Ηλία, που πριν ήταν ερειπωμένη και ετοιμόρροπη. Κι οφείλω να ευχαριστήσω θερμά την Τεχνική Επιτροπή για την Πολιτιστική Κληρονομιά για το έργο αυτό της συντήρησης, όπως κι εσείς πρέπει να τους ευχαριστείτε και να εύχεστε γι' αυτούς τους ανθρώπους, είτε είναι ελληνοκύπριοι, είτε τουρκοκύπριοι, είτε ξένοι, οι οποίοι μας έδωσαν ακόμη έναν ναό αναστημένο για να μπορέσουμε σήμερα να τελέσουμε αυτή την πρώτη δοξαστική, ευχαριστιακή κι αναστάσιμη θεία Λειτουργία. Και λέω πρώτη, διότι δεν θα είναι η τελευταία, επειδή ο καθένας ανήκει στον τόπο του. Και η Φιλιά ανήκει στους Φιλιώτες, κι αυτό το ξέρουν όλοι!

Δεν κάνω κήρυγμα ψευδοπατριωτισμού! Ούτε μου περνά, ούτε μου αρέσει! Αυτά ανήκουν σε άλλους! Αλλά το δίκαιο πρέπει να λέγεται, ιδιαιτέρως από έναν επίσκοπο. Κι επειδή ανήκουμε σε αυτά τα χώματα και αυτά μας ανήκουν, πρέπει να εργαστούμε τώρα που επικρατούν μεγάλες ακαταστασίες, οι οποίες για εμάς αύριο μπορεί να είναι προς όφελός μας. Και «ο νοών νοείτω», και ο «έχων ώτα ακούειν ακουέτω». Όλα αυτά που γίνονται στις γείτονες χώρες αφορούν και τη Φιλιά και τη Ζώδια, αλλά και τον κάθε ορθόδοξο και ελληνικό τόπο.

Γνωρίζω πολύ καλά ότι ερχόμαστε στους ναούς μας ταπεινωμένοι, αλλά αρέσει στον Χριστό η ταπείνωση· δεν του αρέσει η υπερηφάνεια! Ξέρω ότι ήρθατε όλοι με πόνο ψυχής και με πολλή ταπείνωση περάσατε τα οδοφράγματα, και τώρα υπομονετικά στέκεστε εδώ στο λιοπύρι του Ιουλίου. Όμως είναι τέτοια η αγάπη μας προς στους αγίους μας, προς τον προφήτη Ηλία, προς την πεφιλημένη Φιλιά, που τους χρωστούσαμε αυτή τη Λειτουργία. Τί φταίνει οι άγιοι για τις αμαρτίες τις δικές μας να μένουν αλειτούργητοι;

Ιδού που σήμερα χαίρεται όλη η Φιλιά. Κι όταν λέω όλη, εννοώ και τους κεκοιμημένους αδελφούς μας που είναι απέναντι στο βεβηλωμένο κοιμητήριο. Χάρηκαν αυτοί οι άνθρωποι όταν άκουσαν «υπέρ των αιμνήστων κτητόρων και ανακαινιστών του ιερού ναού τούτου»! Σκιρτούσαν στην άλλη ζωή που ευρίσκονται, γιατί όλοι είναι ζωντανοί ενώπιον του Κυρίου Σαβαώθ.

Χάρηκε και ο «Τζιήληκας», όπως λέτε την περιοχή απέναντι. Χάρηκε και η γειτονική Αυλώνα, που έχει κι αυτή καύχημα της την Αγία Μαρίνα και τον Άγιο Γεώργιο, όπως έχετε κι εσείς ναό του Αγίου Γεωργίου. Χάρηκε και η όμορος ωραιότατη κοινότητα των Μασάρων με τον ναό του μεγάλου Οσίου Αντωνίου του Αιγυπτίου. Χάρηκε και ο Άγιος Γεώργιος ο Ρηγάτης, το παλαίφατο μοναστήρι του Αγίου Τάφου, το οποίο μας έδωσε τόσους οσίους και ασκητές στα χίλια χρόνια της ζωής του. Χάρηκε και το βασιλικό Φέουδο, χάρηκαν και οι πρωτινοί παπάδες, που ιερούργησαν εδώ, όπως ο πατήρ Αντρέας, που ήρθε και κάθισε ανάμεσα μας, ταπεινά προσευχόμενος, προσδοκώντας την ανάσταση του τόπου. Χάρηκε και το τρίσβαθο της καρδιάς όλων εσάς, συγχαίρουμε κι εμείς μαζί σας.

Γι' αυτό, αδελφοί μου, σε αυτές τις Λειτουργίες που τελούνται στα κατεχόμενα, να έρχεστε και να κοινωνάτε το σώμα και το αίμα Αυτού που νίκησε τον θάνατο. Η μόνη στιγμή που είμεθα πραγματικά ελεύθεροι από τα πάθη και τις αμαρτίες μας είναι όταν κοινωνούμε Αυτόν που νίκησε τον θάνατο. Αυτόν που νίκησε την αμαρτία. Αυτόν που νίκησε τον διάβολο.

Η μόνη στιγμή που είμαστε ελεύθεροι, είτε ζούμε στη Φιλιά, είτε στη Λευκωσία, είτε στη Λεμεσό, είτε στο Παρίσι, είτε στο Μόναχο της Γερμανίας, είτε στο Λονδίνο -όπου ζουν υπό απειλές-, είναι όταν έχουμε αληθινή μετάνοια για τα λάθη και τα πάθη μας. Εάν δεν έχουμε διάθεση μετανοίας, η ελευθερία μας είναι φαινομενική ωσάν των πιθήκων. Ο άνθρωπος είναι πραγματικά ελεύθερος όταν κοινωνεί με τον Θεό του. Αυτόν τον Θεό, που νίκησε τα πάθη μας, τις αμαρτίες μας, τον πειρασμό μας, τον θάνατο μας.

Εύχομαι να έχουμε πάντα τέτοια διάθεση μετανοίας και χαροποιάς προσευχής για να αυξήσουμε τις Λειτουργίες στη σταυρωμένη γη μας. Μην ακούτε τις σειρήνες του κόσμου τούτου, τι συνθήματα σαλπίζουν. Έχει το σχέδιο του ο Θεός και για εμάς. Και για την Κύπρο τη σταυρωμένη και για τη Φιλιά την πεφιλημένη.

Είναι μεγάλο το σχέδιο του Θεού και θα ωφεληθούν πολλοί από αυτό, και Ρωμιοί και Τούρκοι! Κι αυτό το σχέδιο το γνωρίζουμε από τις προρρήσεις αγίων ανθρώπων, και παλαιότερων και συγχρόνων, αλλά και το παρακολουθούμε, αφού ήδη ευρίσκεται εν εξελίξει.

Πριν από μερικά χρόνια ένας φίλος μου Φιλιώτης, όταν ακόμη ήταν ερειπωμένος ο ναός του Προφήτη Ηλία, μου είπε: «Εάν πέσει ο Προφήτης Ηλίας, έπεσε η Φιλιά. Κάνε ό,τι μπορείς, Δεσπότη μου». Ο Προφήτης Ηλίας όμως δεν έπεσε. Κι όχι μόνο δεν έπεσε, αλλά σήμερα, μετά από 42 χρόνια, μας αξίωσε ο Θεός να τον λειτουργήσουμε, και να απολαύσει το ποίμνιό του αυτή την ελευθερία του Αγίου Πνεύματος.

Γρηγορείτε και μην απελπίζεστε. Όσο ερειπωμένες κι αν είναι οι ελπίδες στην ψυχή σας, να αντλείτε δύναμη από τον παντοδύναμο Θεό, να παίρνετε ελπίδα από τη μετάνοιά σας, να ενδυναμώνεστε από την ουράνια προσευχή, τη νοερά και λογική της θείας Λειτουργίας, και με αυτόν τον τρόπο θα είστε οι αυριανοί κάτοικοι της Φιλιάς. Αμήν.»

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας οι Φιλιώτες περπάτησαν στους τόπους που ~~γνωρίζονται~~ **42 χρόνια**, επισκέφτηκαν τον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου και κατέληξαν στο αφημένο στον χρόνο κοιμητήριο της κοινότητάς τους, καταθέτοντας λίγα λουλούδια στους τάφους των προγόνων τους.

Το φωτογραφικό υλικό που δημοσιεύουμε ανήκει στον κ. Πέτρο Σολωμού

Image not found or type unknown

[42xronia04](#)

Image not found or type unknown

[42xronia07](#)

Image not found or type unknown

[42xronia010](#)

42xronia012

Image not found or type unknown

Πηγή: immorfou.org.cy